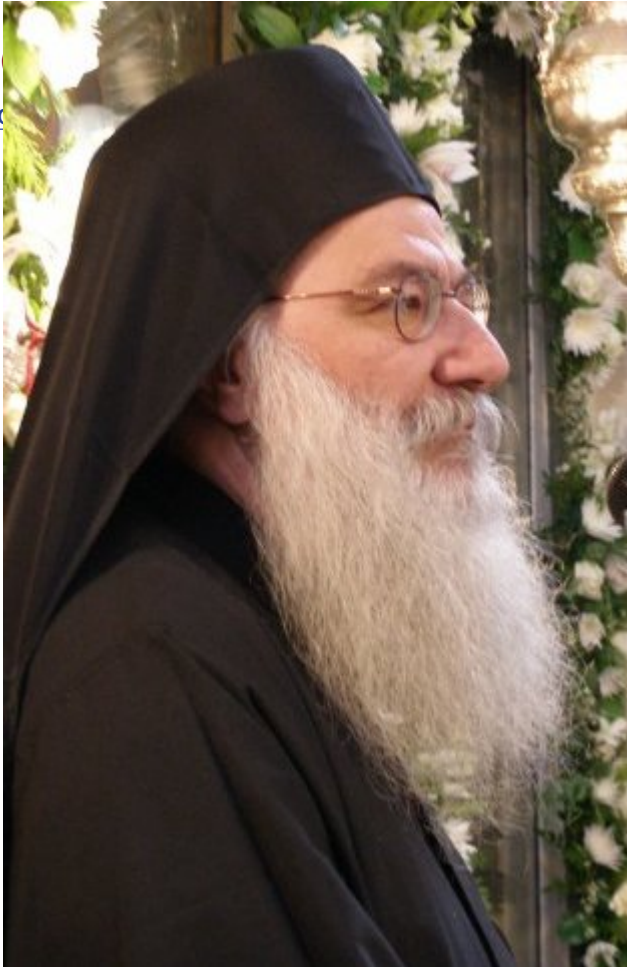

Αυτογνω

/ Ορθόδοξη πύ

Μοναχού Μωυσή Αγιορείτη

Ζούμε σε μια εποχή συνεχούς εξωστρέφειας, υπερκαταναλωτισμού, φλυαρίας, ευκολίας και ρηχότητας.

Η εσωστρέφεια θεωρείται πάντα νοσηρή, ο αυτοέλεγχος περιττός, η αυτοκριτική αχρείαστη. Η αυτογνωσία αφέθηκε ως τέχνη των μάγων της Ανατολής.

Η ενδοσκαφή, η αυτοπαρατήρηση, η αυτομεμψία και η μνήμη του θανάτου χαρακτηρίζονται ως φαινόμενα πλάνης.

Η μελέτη του έσω ανθρώπου όμως θα προσφέρει στον εραστή της τη βαθιά γνώση της μεγάλης πνευματικής πενίας και γυμνότητας, θεωρήθηκε σκοπός της ζωής η απόκτηση ενός πολυτελούς οχήματος.

Έτσι χάθηκε και το νήμα της υπάρξεως.

Σε ορισμένους δεν υπάρχει ούτε καν η υποψία αυτής της αναζήτησης.

Έτσι ο άνθρωπος καταδυναστεύεται σήμερα από άφθονο άγχος, πολλή ανασφάλεια και από το κυνηγητό του χρόνου και του χρήματος.

Δεν θέλει ν' ακούσει την καρδιά του.

Δεν θέλει να εμπιστευθεί την αγωνία του στον φίλο του.

Μοναξιά, ατομισμός και φοβία επικρατεί στις μεγαλουπόλεις.

Η απουσία του θεού από τη ζωή του ανθρώπου δημιουργεί όλα αυτά τα μεγάλα κενά, όλες αυτές τις τραγικές ρωγμές, που αργά ή γρήγορα δημιουργούν πικρά αδιέξοδα.

Είναι ανάγκη να βρει ο άνθρωπος τον μόνο, αληθινό, Τριαδικό Θεό, να γνωρίσει τον άγνωστο εαυτό του, να δει με μεγαλύτερη αγάπη τον πλησίον του.

Χρειάζεται λίγος μόχθος, υπομονή κι επιμονή, φιλότιμο και μεράκι, θυσία και ταπείνωση. [\(περισσότερα...\)](#)